BUDAPEST-ANGYALFÖLDI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi
Evangélikus Egyházközség
őszi körlevele
2021. szeptember

Pozitív vagy krisztusi gondolkodás?

„Nagy az ÚR szeretete irántunk és hűsége örökké tart" (Zsolt 117,2a)

A pszichológusok szerint nagyon fontos, mi több elengedhetetlen a boldog élethez a pozitív gondolkodás. Ennek lényege, hogy már a napunkat is kezdjük úgy, hogy a figyelmünket, gondolatainkat beállítjuk a jóra, az értékesre, a nemesre és mindarra, ami gazdagít, örömet okoz és előrevisz.

Isten igéje ezt egyáltalán nem ellenzi, de kiegészíti egy nagyon fontos, sőt kihagyhatatlan elemmel. Mégpedig azzal, hogy a boldog élet alapja nem a világban felfedezhető jó, vagy az emberek egymás iránti jóindulata és szeretete, vagy éppen az ember nagyszerűsége és értékessége, hanem Isten szeretete és hűsége, amely megtapasztalható és örökké tart.

Amikor reggel azzal kezdjük a napunkat, hogy hálát adunk Isten jóságáért, az életünkért, a szeretteinkért, az adott lehetőségekért, akkor nem pusztán azt tesszük, hogy számba vesszük, felsoroljuk azt a sok jót, ami betölti az életünket. Az még nem lenne hálaadás, csak pozitív gondolkodás – és bár azt sem becsüljük le –, de a hálaadás ennél több, azt jelenti, hogy felismerjük, hogy mindaz a jó, ami ér bennünket, Istentől van. Vagyis van nálunk egy sokkal hatalmasabb jó, Aki megajándékoz minket, és mi nem elsősorban az ajándékra nézünk, hanem az Ajándékozóra. A figyelmünket, gondolatainkat nem a jóra állítjuk be, hanem a jó forrására, Istenre hangoljuk magunkat. Ebben a helyzetben is felismerjük és megvalljuk, amit a zsoltáros sokezer évvel ezelőtt felismert és megvallott: *„Nagy az ÚR szeretete irántunk és hűsége örökké tart"*.

Isten szeretete hitünk kiindulópontja és alapja. Erre épül a mi életünk építménye. Ez a szeretet, az Isten irántunk való szeretete megelőz mindent. Az ÚR nem valamiért szeret minket, nem azért szeret, mert valamilyenek vagyunk. Az Isten szeretete indokolatlan, értéksemleges és önmagában van a forrása. Luther így fogalmazta ezt meg a Heidelbergi disputáció 28. tételében: *„Isten szeretete nem megtalálja, hanem megteremti azt, ami számára szeretetre méltó, az ember szeretete viszont abból fakad, hogy valamit szeretetre méltónak talált."* Nem nekünk kell tennünk először valamit, nem nekünk kell méltóvá válnunk erre a szeretetre, ez egyszerűen képtelenség is lenne.

Hogyan ismerhetjük meg ezt a szeretetet? Minden alkalommal, amikor Isten szeretetéről szól az Újszövetség, mindig ott van a kereszt, ahol Jézus Krisztus által Isten cselekszik értünk. *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen."* (Jn 3,16) János első levelében azt olvassuk: *„Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelésül bűneinkért."* (1Jn 4,10) És még folytathatnánk.

Éppen, mivel ez a szeretet Jézus Krisztussal és az Ő kereszthalálával van szoros összefüggésben, ehhez a szeretethez hozzátartozik és attól el nem választható Isten végtelen, örökké tartó hűsége. Amit ígér, azt megtartja, mert nem változik, nem szeszélyes és nem kiszámíthatatlan, ha arról van szó, amit kijelentett. Isten szeretetére azért lehet építeni, és egyedül arra lehet építeni, mert nem változik, mert örökké tart. A mi életünkben minden változik, minden törékeny, múlandó, hiszen az egész élet ideiglenes. Isten szeretetétől azonban még a halál, a mi legutolsó és legnagyobb ellenségünk sem választhat el.

Kezdjük ezzel minden napunkat! Már korán reggel, amikor kinyitjuk szemünket, adjunk hálát Istennel az Ő irántunk való szeretetéért és hűségéért, és meg fogjuk tapasztalni, hogy az Úristen, Jézus Krisztus által, egész napra meg fogja tölteni szívünket az Ő szeretetével és hűségével.

Grendorf Péter
lelkész

Angyalföldi imakör

A Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség szép imaköri hagyományokkal rendelkezik. Ahogyan azonban néha az lenni szokott, valahogyan 2018 elején az addigi imakör abbamaradt. Lelkészeink állhatatosságát dicséri, hogy nem hagyták ezt annyiban, hanem az imakör folytatására biztattak. 2018 októberében állt össze az az imaköri közösség, amely azóta minden vasárnap, az istentisztelet után Urunk elé tárja a gyülekezet imatémáit. Jelenleg – lelkészeinken kívül – már 22-en vannak azon az e-mail címlistán, amelynek tagjai minden hét elején megkapják az aktuális kéréseket, hogy saját maguk is imádkozhassanak azokért. A kéréseket a templomunk előterében elhelyezett *Imakérések* dobozban, illetve a csermelynet@gmail.com e-mail-címen gyűjtjük, kérjük és fogadjuk. A testvérektől érkező kérések gyakran őszintén megvallják saját maguk vagy valamely családtagjuk nehéz élethelyzetét, lelki vívódásait. Máskor egy név nélkül említett ismerős vagy barát nehézségeit ismeretlenül visszük közös imádságban Isten elé. És természetesen sok kérés, hálaadás nem egy-egy személyre vonatkozik, hanem gyülekezetünk, egyházunk vagy a világ eseményeihez kapcsolódik.

Az elmúlt három év több megrendítő és gyönyörűséges tanulsággal szolgált az imakörben. Az első ezek közül maga a három év folyamatossága. Messze nem mindig mindenki tud részt venni minden alkalmon, de maga az imakör, legalább 3-4 – átlagosan 6-8 – konkrét résztvevővel minden héten, egyetlen kihagyás nélkül létezett és létezik. Ezt a közösen eltöltött imaórát egészíti ki a többi résztvevő távolban vagy a hét során más időpontban elmondott imádsága. A vírusjárvány hosszabb időre az internetre terelte az imakört. Nagyon gyönyörűséges volt az, hogy az imaközösség intenzitása mit sem változott azzal, hogy ebben a személyes találkozást kényszerűen nélkülöző formában kellett hosszú hónapokon át megtartanunk az imaköri alkalmakat. Az online csatlakozási lehetőséget megőriztük, és jelenleg az imakört hibrid, azaz mind személyes, mind pedig online csatlakozási lehetőséggel tartjuk meg. Ez azzal a nem várt, és igen örömteli helyzettel járt, hogy nem kevés alkalommal a résztvevők szabadságuk alatt az ország lehető legváratlanabb helyszíneiről csatlakoztak az imaközösséghez. Nagy öröm számunkra, hogy olyan testvérek is tudnak csatlakozni, akik gyülekezetünk tagjai voltak, de a földrajzi távolság miatt jelenleg nem vehetnek részt az angyalföldi alkalmakon: Süveg Misi Nyíregyházáról vagy Farkas Bogi Szombathelyről.

Az imakör mindig egy „hogy vagy körrel" indul, amely folyamatosan átvezetődik az imakérések megosztásának a körévé. Szép tapasztalat volt, hogy a vírusjárvány intenzitása „mérhető volt" a „hogy vagy kör" hosszával. Amikor a legjobban magára hagyottnak és bezártnak érezte magát mindenki, akkor a szokásosan kb. 20-30 perces beszélgetés több mint egy órásra nőtt. Ahogyan a járvány csitult, a beszélgetés hossza a szokásos időtartamra csökkent. Amikor a megosztások befejeződnek, az imáinkat (körforgásos alapon, előre felkérve) mindig más testvérünk kezdi el és – amikor már nincs további hangos ima – zárja le az Úrtól tanult imádság közös elmondásával. A kezdő ima után tetszőleges sorrendben csatlakozik az, aki éppen arra érez indíttatást, akár többször is hangos imádságban megfogalmazva azt, amit mások, avagy saját maga az Úr elé akar vinni, Vele meg akar beszélni.

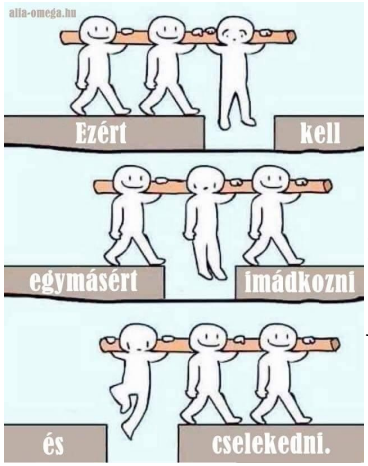

Az imaköri közösségünk legmélyebb és legfontosabb tapasztalata a közös imádság mélysége. Noha nagyon sokszor csodákat élünk meg a teljes szívvel elmondott imakérések meghallgatása miatt, az ima mélysége alatt mégsem elsősorban ezeket az ima-meghallgatásokat értjük. Az imádság lényege a párbeszéd, a közösség Jézus Krisztussal, a Mennyei Atyával és a Szentlélekkel. *„Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal."* (Róm 8,26b) – figyelmeztet bennünket Pál apostol ennek a közösségnek, az ima lényegének a megélésére.

Az imakörbe szeretettel várjuk azokat a testvéreinket is, akik nem szeretnek fennhangon, közösségben imádkozni. Csendes imádsággal is „teljes jogú tagként" lehet részt venni a közös imában. A Szentháromsággal folytatott közös „beszélgetésnek" nem a formája, hanem a tartalma a fontos. Azok, akik késztetést éreznek arra, hogy csatlakozzanak imakörünkhöz, kérjük, hogy jelezzék e szándékukat Csermely Péternek a csermelynet@gmail.com e-mail-címen.

„Szüntelenül imádkozzatok!" (1Thessz 5,17) – biztat bennünket Pál apostol. Imádságaink messze nem korlátozódnak a közösen elmondott, avagy az egyéni imákra. Egy szeretetteli mosoly, egy érintés, akár egy vajas kenyér megkenése is imádság lehet. Hadd bátorítsuk és biztassuk minden testvérünket arra, hogy éljenek imádságos életet – azaz: éljenek Életet! Urunk előtt, Urunkkal és Urunkban. Ámen.

Balla István, Szabó Ágnes, Csermely Péter, Farkas Boglárka, Gonda Zsolt, Kiss Ágnes, Lencsés Ákos, Kristóf Ibolya, Mink Váray Mária, Mohar Márta, Süveg Mihály

„Vissza Angyalföldre!”

Kovács Jenő mint Rimár Jenő templomépítő lelkész unokája korábbi nagy gyülekezeti ünnepeinken is mindig örömmel jelent meg feleségével, Boldizsár Erzsébettel közöttünk. Néhány éve azonban már gyülekezeti életünk aktív tagjai.

-Hogyan tekint Jenő erre a "hazatérésre"?

-A gyülekezeti életet tekintve a gyerekkorom itt kezdődött az 50-es években. Zuglóból felkerekedtünk, és négy testvéremmel itt voltunk a rendszer tiltása ellenére minden vasárnap az istentiszteleten nagyapám és fia, ifj. Rimár Jenő (a „kis Rimár”) szolgálati éveinek idején. Utána én elkerültem a Fasorba, ott konfirmáltam. Ezután a Deák térre, illetve ide, Angyalföldre jártunk. Mivel a feleségem római katolikus, így jártunk a zugligeti katolikus közösségbe is. Több mint húsz évig voltunk tagjai a pesthidegkúti evangélikus gyülekezetnek, mindketten vállaltuk szolgálatot is. Én a parókia felújítását vezettem szakmailag, Erzsi pedig pénzügyi ismereteit, gyakorlatát használva könyvelési feladatokat vállalt 2013-ig. Körülbelül két és fél évvel ezelőtt úgy döntöttünk, hogy visszatérünk, akkor egy segítő folyamat zárult le a gyülekezetben.

-Erzsi, hogyan élte meg, hogy egy tradicionális evangélikus családba került katolikusként?

- Engem nagyon támogatott a családom ebben. Édesanyám útnak indító szavai fontosak voltak számomra. Azt mondta, hogy az a lényeg, hogy szeressük egymást, akkor minden meg fog oldódni, illetve bátorított, hogy egy az Isten. És Jenő családja is nagyon kedvesen fogadott engem. Így a kezdetektől könnyen részt tudtam venni az evangélikus közösségek életében.

-Templomunk mostani komplex felújításának előkészítésében Jenő építészmérnöki végzettsége nagy áldást, segítséget jelentett a számunkra, amiért nagyon hálásak vagyunk. Több területet is lefednek ezek a munkálatok, melyiket tartja a legfontosabbnak gyülekezetépítés szempontjából?

-Az alagsorban egy arányaiban nagy terület kerül ténylegesen kihasználásra, úgy hiszem, ez a jövő útja. És a parókiára is ráfér a felújítás. Szívesen idézem fel én is a gyerekkori élményeimet, bár azóta sok minden változott már ott is. Nagy örömmel vettem részt az előkészítés első szakaszában. Hálát kell adnunk azért, hogy kaptunk most ezekre pénzt.

-A családi örömökről először Erzsit kérdezem. Tavaly augusztusban a Deák téri templomban (1970-ben ott kértek házasságukra áldást) adtak hálát 50. házassági évfordulójukért Péter pásztor szolgálatával. A pandémia miatt azonban sajnos nem tudott együtt ünnepelni a család. Mesélne a gyermekeik életének alakulásáról, az unokákról?

-Mi nagyon vártuk arra az esküvőnk után, hogy gyermekünk legyen. Két év különbséggel megszületett Tünde és Ildikó. Otthon voltam velük hat évig, így rendszert és kiegyensúlyozott hátteret tudtam biztosítani nekik, utána pedig a közelben kaptam állást, sok időt tudtunk együtt tölteni később is. Ahogy felnőttek a lányaink, ez változott. Ildikó nyelvgyakorlás miatt Amerikába ment huszonhárom évvel ezelőtt, és a tanulmányai végén, a hazatérés lehetősége előtt megismerkedett a későbbi férjével. Két fiuk született, így ő azóta is Atlantában él családjával. Idén nyáron tudott hazalátogatni, és csak egyedül, ez tavaly egyáltalán nem valósulhatott meg. Tünde Solymáron él férjével és gyermekeivel, ők a közelünkben vannak, és odafigyelő szeretettel törődnek velünk.

Mielőtt feltenném a következő kérdést, Jenő kedvesen néz Erzsire és kiegészíti felesége hitvallását:

-Szeretetteljes családban, hitben neveléssel nőttek fel a lányaink. És aztán mindketten megtalálták a társukat. És ez most lecsapódik az unokáinkban. Látjuk Erzsi korábbi munkáját, látszódik az összetartás az egész család életében. Négy fiúunokánk van, mindannyian felnőttek már. Most, így ennyi idő távlatából is látjuk, hogy működik ebben is Isten kegyelme. Lányaink mindketten nagy szeretettel nevelik gyermekeiket, és hálaadással tekintenek házasságukra.

-A nyáron fiatalok között végzett szolgálati lehetőség révén kapcsolatba kerültünk egy válóperes ügyekért felelős bíróval, és ledöbbentünk a napjainkra jellemző rendkívül magas válási statisztikán. Hogyan lehet házasságban élni ma hűségben, kitartásban? – Teszem fel az utolsó kérdést Jenőnek.

-Az édesapám válóperes ügyvéd volt, a 60-as évek végén már mondta, hogy annyira növekednek az esetszámok, hogy látszódott, hogy baj lesz. A konfirmációs igém 1Kor 13,13 volt: *„Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet."* Későbbi életemben vésődött bele ez a szívembe, a házasságunknak is ez az alapja. Az esküvőnk előtt két héttel balesetet szenvedtem, de velünk volt az Úr, megsegített, annyira felépültem, hogy meg tudtuk tartani az esküvőt. Nagy kegyelem, hogy Isten dicsőségét tudjuk hirdetni életünkkel, munkánkkal, szolgálatunkkal, hiszen nagyon sokan elváltak az utóbbi évtizedekben körülöttünk. Az igére visszatérve nagyon fontosnak tartom, hogy próbáltam ennek szellemében élni. Hit nélküli nem érdemes élni, ez mindennek az alapja. A remény számomra nyitott, pozitív hozzáállást jelent. A szeretetre édesanyám sok-sok példája tanított, ezt próbáltuk megvalósítani a saját gyermekeink körében is dolgos, időnként küzdelmes életünkben.

Jenő a Mária Rádióban 2020. október 30-án a Hitvalló rovatban beszélt bővebben többek között személyes hitének alakulásáról, házasságuk történetéről is. A beszélgetés regisztráció után meghallgatható https://hangtar.mariaradio.hu/Hitvallo oldalon.

A beszélgetést Grendorf-Balogh Melinda jegyezte le.

Gazdasági rovat

„Mert más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, aki a Jézus Krisztus."
(1Kor 3,11)

Építkezünk. Az elmúlt 1,5 év megannyi félelme, fáradtsága, tragédiája mellett szinte hihetetlen. Miközben egy világjárvány tanít minket újradefiniálni kapcsolatainkat, feladatainkat, mi sem fejezhetné ki jobban hitünket Isten oltalmazó kegyelmében, az igazi tanításban, igazi alapban, mint hogy újjáépítjük templomunkat.

Hálásak lehetünk, hiszen lélekben évek óta újulást, gyarapodást élvező gyülekezetünkben a fizikai szépülésre, megújulásra is kaptunk lehetőséget. A pályázati forrásoknak köszönhetően nem csak templomunk, de a parókia, a lelkészlakás és a többi lakás is megújulhatott – reméljük, minden elkészül minél hamarabb, és így minden részletre jogos lesz a múlt idő.

A lehetőség ugyanakkor felelősséget is jelent, egyfelől praktikus értelemben: hálásak vagyunk mindazoknak, akik a munkálatokat megtervezik, elvégzik, felügyelik vagy bármilyen más módon hozzájárulnak azokhoz – akár úgy, hogy itt lakva elhordozzák a praktikus kellemetlenségeket, segítenek ajtót nyitni, zárni, és még sok minden másban.

A többi gyülekezeti tag leginkább a hasznokból részesül majd – nemsokára örülhetünk, használhatjuk a megújult helyiségeket –, de mi is részt vállalhatunk a felelősségből is. Ha máshogyan nem tudunk, megtehetjük ezt a költségekhez való hozzájárulásunk által.

Természetesen a gyülekezet vezetősége folyamatosan figyeli a költségek alakulását, és a tervekhez képest nem állunk rosszul, sőt. Nagyon köszönjük testvéreink eddigi adományait és a befizetett egyházfenntartói járulékokat. Gyülekezeti tagjaink láthatóan komolyan veszik a Biblia tanítását, hogy a keresztény embernek szolgálnia kell a közjót, közösségeit, gyülekezetét, szolidaritást kell vállalnia a közös terhek viselésében. *„Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai."* (1Pt 4,10)

BEVÉTELEK	**2021 I. félév (07.30-ig)**	**2021-es terv 7/12-e**	**eltérés**
egyházfenntartói járulék	3 946 500 Ft	4 083 333 Ft	-136 833 Ft
perselypénz	1 300 245 Ft	583 333 Ft	716 912 Ft
adomány	803 650 Ft	1 166 667 Ft	-363 017 Ft
céladomány	5 468 900 Ft	875 000 Ft	4 593 900 Ft
lakbérek	1 300 000 Ft	1 400 000 Ft	-100 000 Ft
egyéb bérleti díjak (antenna)	1 200 000 Ft	875 000 Ft	325 000 Ft
működési támogatás	240 000 Ft	420 000 Ft	-180 000 Ft
beruházási támogatás	36 560 463 Ft	36 360 240 Ft	200 223 Ft
egyéb bevételek	166 352 Ft	235 398 Ft	-69 046 Ft
Összes bevétel	**50 986 110** Ft	**45 998 972** Ft	**4 987 138** Ft

KIADÁSOK	2021 I. félév (07.30-ig)	2021-es terv 7/12-e	eltérés
lelkészek bére (nettó)	3 881 799 Ft	3 565 014 Ft	316 785 Ft
lelkészi nyugdíjjárulék	741 494 Ft	678 514 Ft	62 981 Ft
egyéb juttatások (pénztáros, kántorok)	497 000 Ft	332 500 Ft	164 500 Ft
ingatlanbiztosítás	109 217 Ft	180 833 Ft	-71 616 Ft
fűtés (gáz)	598 980 Ft	758 333 Ft	-159 353 Ft
elektromos áram	166 274 Ft	175 000 Ft	-8 726 Ft
közüzemi díjak (szemét, víz, csatorna)	280 613 Ft	233 333 Ft	47 280 Ft
Zelenka Pál Szolidaritási Alap	514 645 Ft	1 877 672 Ft	-1 363 027 Ft
továbbítandó offertóriumok	190 000 Ft	137 083 Ft	52 917 Ft
posta, telefon, internet, előfizetések, könyvtár	400 741 Ft	338 333 Ft	62 408 Ft
Beruházás, felújítás	64 034 958 Ft	54 732 598 Ft	9 302 361 Ft
Egyéb kiadások	817 660 Ft	1 181 294 Ft	-363 634 Ft
Összes kiadás	**72 233 381 Ft**	**64 190 508 Ft**	**8 042 874 Ft**

Mi látszik a táblázatokból?

Látszik például, hogy tervezett kiadásaink (a táblázatban tört értékben szerepel, éves szinten 110 040 869 Ft) meghaladják tervezett bevételeinket (a táblázatban szintén tört értékben szerepel, éves szinten 78 855 380 Ft): a bajor pályázati támogatás nagy részét, kb. 21 millió forintot már 2020-ban átutalták, ez az eltérés jelentős részét magyarázza.

Látszik, hogy a bevételek nagyrészt a tervek szerint alakulnak, ez igaz a gyülekezeti tagoktól származó bevételekre is. Az, hogy ezekben az időkben is megfelelünk a terveknek, nagyban köszönhető annak, hogy egyre nagyobb azok aránya, akik nem ad hoc módon, hanem havi rendszerességgel, a bankszámlára utalják hozzájárulásukat. Köszönjük. Látszik az is, hogy a lakások kiadásából megbízhatóan származik jövedelmünk, ugyanígy évek óta várható bevételünk a templomtoronyra helyezett antenna helyének bérleti díja is.

A költségvetés fő számait leginkább a beruházási támogatás és költségek emelik: míg a bevételek oldalán kb. a tervnek megfelelően haladunk ezekben a tételekben is, vannak nem tervezett költségeink: pl. a banki utalási költségek sajnos nagyon magasak, többszázezres összegre rúgnak a beruházás miatti nagy utalt összegek esetében. Ráadásul a költségeknél az előfinanszírozási kötelezettség miatt jelentősen meghaladtuk az időarányos tervet. Ez komoly likviditási problémát

okozhatott volna, ám egy magát megnevezni nem kívánó, kedves gyülekezeti társunk nagyösszegű adománya júliusban megoldotta ezt a problémánkat. Adjunk hálát ezért!

A hála mellett azonban szeretnénk számot adni arról is, ami nem látszik a táblázatokból: hogy a gyülekezeti bevételeink jelentős része viszonylag kevés személytől/családtól származik. Ez az eddigi években is jellemző volt, de idén még inkább az, ami rejt magában kockázatokat, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy az eddigi 15-20 millió forintos költségvetési főszámainkhoz képest idén a tervezett kiadásaink meghaladják a 110 millió forintot. Senkit nem akarunk arra sarkallni, hogy a számára elhordozhatónál nagyobb terhet vállaljon, de kiszámíthatóbb, és hosszú távon stabilabb lenne, ha a terhek jobban eloszlanának.

Éppen ezért kérjük, hogy mindenki gondolja át lehetőségeit, és ha eddig még nem így tette, a fenntarthatóság, valamint a tervezhetőség érdekében rendszeresen, akár havi utalással fizesse be az egyházfenntartói járulékot, vagy egyéb hozzájárulását. Az Angyalföldi Evangélikus Egyházközség bankszámlaszáma: 11713005-20456104, közlemény rovatba kérjük jelezni, hogy egyházfenntartói hozzájárulásról vagy adományról, esetleg céladományról van szó.

„Az Istentől nekem adott kegyelem szerint, mint bölcs építőmester, alapot vetettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít rá. Mert más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, aki a Jézus Krisztus." (1Kor 3,10-11)

Győri Zsuzsanna

Gyülekezeti gyermektábor Angyalföldön

Hosszú ideje annak, amikor gyülekezetünk utoljára gyermektábort szervezett. Kendeh Gyurka bácsi szolgálata idején jellemzően ottalvós táborokba mentek a gyermekek, fiatalok. A napközis jellegű tábornak nem igazán volt hagyománya eddig. Az elmúlt években egyre több gyermek járt hittanra, valamint vasárnapi gyermekfoglalkozásra, és elérkezett az idő, hogy saját, elsőként napközis tábort tartsunk.

Habár a felújítási munkálatok elhúzódtak, és a külső körülmények olykor zavarták az áhítatot és akadályozták a szabad mozgást a templomkertben, ez sem tudta elrontani a közös együttlét örömét.

A nyári szünet utolsó hetében, augusztus 23. és 27. között a „Családok a Bibliában" téma köré csoportosítva szerveztek gyülekezetünk lelkészei napközis tábort az alsós korosztály számára. Egy híján húsz gyermek és négy ifi segítő csatlakozott a csapathoz. Minden napunk a szabad játék idejére tervezett gyülekezés után 9 órától énekléssel és áhítattal kezdődött. Ez utóbbi alapjául egy-egy bibliai ige, aranymondás szolgált, amely az aznapi történethez is kapcsolódott. A tízórait követően bibliai foglalkozást tartottunk két csoportban. Ezt követően mindig maradt egy kis idő játszani, mielőtt ebédre egy közeli étterembe sétáltunk át. A délutáni programok változatosak voltak.

Hétfőn játékosan ismerkedtünk egymással és üzenőfal készült, melyre az egész hét során egymásnak írtunk gondolatokat, készítettünk kis ajándékokat. Délelőtt Mária és Márta története került feldolgozásra, délután Lencsés Ákos gyülekezeti tagunk hozott nekünk társasjátékokat, amelyeket megtanított és kipróbálhattunk. Ezúton köszönjük neki és a kerületi homoludens.hu Egyesületnek, amely biztosította a tárgyi feltételeket az örömteli és vidám kikapcsolódáshoz!

Kedden a Kánai menyegző történetét ismertük meg, amelyet Playmobillal és Legóval készített el a két csoport. A népszerűségéhez képest csak kevés idő jutott a kötetlen játékra ezekkel az építőkkel, mert ebéd után folytatódott a tartalmas tábor-program. Kirándulni mentünk a Deák téri Evangélikus Országos Múzeumba, ahol múzeumpedagógiai foglalkozás keretében érinthették és tanulhatták meg a gyerekek a templom egykori és mai berendezési tárgyait, feldíszíthettek egy oltárt, megnézhették templomunkat háromdimenziós nézetben egy digitális terepasztalon és tanulhattak az orgonáról. Annyira érdeklődőek voltak hittanosaink, hogy a foglalkozás két órán keresztül tartott. Lelkesedésükért a gyerekek ajándékot is hazavihettek.

Szerdán Noé bárkáján „utaztunk" tovább a bibliai tanításban, délután pedig hajdíszt vagy kitűzőt nemezeltünk Kristóf Ibolya és Ákos előkészítése és vezetése szerint. A változatos színű és alakú csodaszép alkotások a kislányok, anyukák hajába vagy kitűzőként a táskákra kerültek.

Csütörtökön Izsák és Rebeka története hangzott el, délután állatkertbe kirándultunk. Játékos feladattal indult az állat-nézegetés, találós kérdések alapján kerestünk meg egy-egy bibliai állatot a térképen. Habár a legtöbb gyermek számára nem volt újdonság az állatkerti séta, mégsem tudtunk mindenhová eljutni, minden kívánt részt megtekinteni. Túránk végén igyekeztünk vissza a templomhoz, ahol még egy kis emléket is kaptunk a kirándulásról.

Utolsó napunkon élet és halál kérdéséről hallhattunk áhítatot a naini ifjú történetéhez kapcsolódóan, akit az Úr Jézus feltámasztott. A történet feldolgozása során lepedőre írtunk, rajzoltunk, alkottunk. Délután a játszótéren játszhattunk ismét a Lencsés házaspár közreműködésével, majd szabadon. A tartalmas hét után élményekben gazdagon mentek haza a táborozók.

Megkérdeztük az ifi segítőket, hogy ők hogyan élték meg a tábort: „A programok tetszettek a legjobban, illetve a táborvezetők kedvessége is nagyon jó volt. A feladatunk az volt, hogy a gyerekekre vigyázzunk, és játszottunk velük. Látszólag nagyon szerették, de a mi türelmünket rendesen próbára tették. Ezen kívül még a technikába is besegítettünk. Amúgy a türelmünk és az ingerküszöbünk gyerekek terén nagyot nőtt. Ezen felül megtapasztaltuk, hogy milyen lehet szülőnek vagy tanárnak lenni. És tapasztalatból mondhatjuk, hogy nem lehet könnyű! Összességében jó volt a tábor, de kell egy kis idő, amíg kipihenjük."

Én pedig ezzel a táborral búcsúztam az angyalföldi gyülekezet hitoktatójaként a gyülekezeti szolgálattól. Köszönöm a lelki útravalót és a barátságokat. Jó volt átélni, hogy kaptunk adományt és kétkezi segítséget is, hogy ezek a gyermekek Jézus megtapasztalható közelségében tölthessék a nyár utolsó hetét. Kívánom, hogy mindannyian az Úr Jézussal, általa megerősítve és vezetve induljunk el az új tanévben!

Lászlóné Agod Anett

Aktuális igei gondolatok az olimpia évében

Jegyzet Fabiny Tamás elnök-püspök facebook oldaláról

Pál apostol a hit nemes harcának megharcolásáról ír (1Tim 1,12). A most zajló tokiói olimpia arra is példát ad, hogy ezt a nemes harcot a sportban is meg lehet vívni. Erre már csak azért is törekedni kell, mert sokszor nemtelen küzdelemre is látunk példát, amikor az ellenfelet ellenségnek tekintik, és amikor a sikernek kíméletlenül alárendelik a sportszerűséget, az egészség, sőt az élet védelmét is.

A nemes harcra a tokiói olimpiáról igyekeztem néhány példát összegyűjteni, ám egy régebbi történettel kezdem. Az 1928-as amszterdami olimpiai játékokon az evezős Henry Robert Pearce fontosabbnak tartotta egy kacsacsalád épségét, mint a győzelmet. Történt pedig, hogy az ausztrál versenyző evezés közben furcsa hangokra lett figyelmes: a háta mögött, a haladás irányában egy kacsacsalád próbált átkelni a csatornán. Pearce előtt két választási lehetőség volt: vagy átgázol a kacsákon, vagy valahogy megáll, esetleg kitér, és eldobja az olimpiai érem esélyét. A sportoló egy szempillantás alatt döntött: az evezőlapátokkal hatalmas fékezést mutatott be, így a kacsacsalád megmenekült. Ezzel természetesen hátrányba került a többi versenyzőhöz képest. Ám nekidurálta magát – talán az életmentés tudata is megsokszorozta erejét – és hátrányát ledolgozva olimpiai bajnok lett.

A rendezvény neve nem véletlenül „olimpiai játékok", vagyis nem gladiátorviadal, hanem nemes harc. Amelyhez felülről is lehet erőt kapni. Miután Balczó András – a számára kudarcos korábbi olimpiák után – 1972-ben Münchenben végre egyéni olimpiai bajnok lett, nem véletlenül idézte, a protestáns gályarab prédikátorokra is emlékezve, Pál apostolnak egy másik mondatát: *„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetül eltétetetik nekem a igazság koronája, amelyet megad nekem az igaz bíró ama napon…"* (2Tim 4,7-8).

Ha a sportbeli küzdelem valóban nemes harc, akkor az erőt adhat azokhoz a lelki tusákhoz, amelyeket a hitért folytatunk, és amelynek eredménye nem hervadó, hanem a hervadhatatlan koszorú. Ebből a szempontból tökéletesen mindegy, hogy valaki milyen színű olimpiai érmet kap, sőt egyáltalán dobogós helyezést ér-e el. Akkor hadd legyek most egészen konkrét. Magam ezzel a jóleső érzéssel és reménységgel tekintettem az úszó Kapás Boglárka könnyeit, aki ugyan világrekorderként érkezett az olimpiára, mégis csak negyedik lett. Pilinszky János írja, hogy „sírásunk még egyszer fölszabadítja a tengert, mielőtt asztalhoz ülnénk" – vagyis van esély a katarzisra. Számomra ugyanígy több mint sportszerű volt egy másik úszózseni, Milák Kristóf gesztusa, aki miután olimpiai bajnok lett, nem önmagát ünnepeltette, hanem annak a Hosszú Katinkának a vigasztalására sietett, akinek ezúttal kudarcokat hozott az olimpia. Itt is az apostolt tudom idézni: *„Örüljetek az örülőkkel, és sírjatok a sírókkal"* (Róm 12,15).

Cseh Laciról is szólnom kell, aki már ötödik olimpiáján mutatta meg, mit is jelent a „nemes harc". Lehet, hogy sokszor csak második helyet ért el, de mindig példát adott az emberi tartásra. Nem véletlen, hogy a világcsúcstartó kínai versenyző az utolsó versenyszám után úgy lépett oda Lacihoz, hogy mélyen meghajolt előtte. Versenyzőnk mély emberségét és humorát jelzi, hogy amikor megkérdezték tőle, hogy mi lesz ezután, így felelt: „Rengeteg dolgom van, rendbe kell tennem a garázst".

De ne csak úszókról szóljak. Amikor a férfi kardcsapat tagjai a győztes bronzmeccs után dobogóra állhattak, nem egyszerűen átvették az érmeket, hanem azokat egymás nyakába akasztották. Nagyszerű példája ez is annak, hogy a földi küzdelem a mennyeieknek lehet az előképe. Ha már Pilinszky verse egy asztalra utalt, hadd idézzek végül egy egyszerű példatörténet ebben az összefüggésben. Valakinek megadatott, hogy álomban előbb a pokolba, majd a mennybe pillantson be. A pokolban egy dúsan terített asztalnál ültek az emberek, kezükben túlméretezett kanállal. Annak nyele annyira hosszú volt, hogy a falatot nem tudták szájukhoz vinni. A mennyben ugyanígy gazdagon terített asztal körül ültek, hasonlóan hosszú kanalakkal, ám nem éhezve – mert egymás etették az ott ülők.

Ez jutott eszembe a kardvívók gesztusáról ott tokiói olimpiai dobogón.

És jó reménységgel vagyok: számos kacsacsalád életét meg tudjuk menteni.

Az írás 2021. augusztus 1-jén jelent meg, a bejegyzés itt tekinthető meg:
https://www.facebook.com/fabinytamas

Szeptember 13-tól újra kezdünk!

HÉTKÖZI ALKALMAINK

Magvetés *Bibliakör* — Szerdánként 18 órától
Baba-mama kör — Kéthetente csütörtökön 10 órától
Bibliaóra — Csütörtökönként 10 órától

VASÁRNAPI ALKALMAINK

Gyermekbibliakör az istentisztelet alatt
Ifjúsági óra az istentisztelet alatt
Imakör az istentisztelet után

A gyülekezeti rétegalkalmainkat mindig az aktuális járványügyi szabályoknak megfelelően tartjuk meg.

Istentisztelet
Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal
Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – *az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt* – **nem tudunk tartani**.

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelkipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás
A kerület ***általános iskolá***iban tartunk az órarendbe beépítve.

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.
Készült: a Bookpress Kft. nyomdájában.
A szerkesztőbizottság tagjai: Cserrnely Péter, Grendorf Péter, Grendorf-Balogh Melinda, Győri Zsuzsanna, Káldyné Forgó Brigitta, Lencsés Ákos, Macher Tünde

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség
1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207
http://angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964, peter.grendorf@gmail.com
Grendorf-Balogh Melinda másodlelkész: +36,20-770-3122,
melinda.grendorf@gmail.com

Kertész-Horváth Attila kántor,
Nánai Mária helyettes kántor